

Minister udtalte, at han var fuldstændig enig med mig i, at det Befalingspersonale, som for Diebliffet var til Tjeneste ved Afdelingerne, var i høj Grad utilstrækkeligt, men, sagde den ærede Minister, det skulde der ikke hødes paa i Leire, men i Garnisonerne. (Afbrydelse). Det sagde den ærede Minister. Den Udvikling, jeg før gjorde gjældende, var, at, naar man gif ud fra, at det var mobiliserede Afdelinger, der mødte i Leiren, saa var det en Misforstaaelse, det havde været Hærlovens Lante, men den var ikke bragt til Udførelse. De nuværende Forhold ere saaledes, at, da Afdelingerne møde med et meget ringe Befalingspersonale, og endog saa med et Befalingspersonale, der delvis er laant, maatte man anvende mere Tid paa de detaillerede Øvelser, og til disse Øvelser regner jeg Øvelser i Kompagni, Batalion og Brigade, og paa dette Omraade tror jeg, at den ærede Minister vil give mig Ret. Hvad mine Ytringer om Kantonnementspøvelserne angaar, saa henviste jeg til den Maade, hvorpaa de foregaa i Preussen. Den ærede Krigsminister gjengav mine Bemærkninger, som om jeg havde sagt, at det væsentligste ved disse Øvelser var at søge hinanden; men det sagde jeg ikke, jeg sagde, at det først og fremmest kom an paa at søge hinanden og dernæst paa Anmarschen og Udviklingen, thi derpaa maatte man lægge den største Vægt, da Seiren meget ofte var afhængig af de første Dispositioner, der vare truffene; men skal dette opnaas ved Øvelser, medfører det som en Nødvendighed, at Tropperne ved disse Begyndelse vare truffene langt fra hinanden, og dette og intet Andet har jeg sagt. Naar den ærede Minister gjentagende har udtalt, at det vilde være meget let at finde et Øvelserrain i Sjælland, hvor Staden ikke vilde blive saa stor, fordi der altid vilde findes større Hedeletter, saa er det nok muligt, men saa bliver det ikke Kantonnementspøvelser, thi disse Øvelser kræve indenfor en vis Begrænsning, hvis det skal være Kantonnementspøvelser, at de foretages i en nogenlunde folkerig Egn, ellers bliver man nødsaget til at udvide sig med Afdelingerne udover ganske urimelige Grændser for overhovedet at faae Mandstabet indvarteret. Hvad endelig den allersidste Bemærkning angaar, som den høitærede Minister henvendte til mig, saa var den af en noget personlig Natur, og jeg skal derfor ikke besvare den. Jeg staar paa et andet Standpunkt end den ærede Minister, han forsvare sit Forslag, jeg har af de Grunde, jeg har anført og ifølge den Erfaring, der har været givet mig Leilighed til at indhøste, udtalt min modsatte Anskuelse, men jeg har selvfølgelig kun udtalt min Anskuelse for det Forum, der skal afgjøre Sagen, og det er Thinget.

Formanden (Kraabe): Det ærede Med-

lem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds har begjæret Ordet for 3die Gang. Under Forudsætning af Thingets Samtykke (Ophold) skal jeg atter give ham det.

Thomsen: Det Foredrag, vi nys hørte fra den høitærede Minister, har hos mig maattet betyde den Opfattelse, jeg forud havde om, at det er nødvendigt at faae Sagen henvist til et Udvalg; thi der var i dette Foredrag en hel Del Antydninger, som det kunde være interessant at faae nærmere Oplysninger om, som muligvis kunde bidrage til, at man, naar de bleve fremstillede i en fyldig Form, kunde faa med en moden Dom ligeoverfor det Forslag, de vedrøre. Jeg skal iøvrigt ikke følge Analogien af den høitærede Ministers Foredrag, sammenholdt med, hvad han yttrede første Gang, han havde Ordet; jeg skal derfor ikke gjentage, hvad jeg tidligere har haft Leilighed til at udtale om det foreliggende Forslag, men indskrænke mig til kun at berøre to enkelte Punkter. Det ene er, at den høitærede Minister vedblivende paastaar, at Leirtiden er bestemt til større Troppesamlinger og Månøvrer; dette kan jo meget muligt være den høitærede Ministers Plan for kommende Mars Leirsamlinger, men det, der gjælder for den nu snart forestaaende Leirsamling, det er det Reglement, som ikke er hævet, og i hvilket det udtrykkelig staar, at Leirtiden ikke er bestemt særlig og udelukkende til større Troppemånøvrer, men, som jeg før tillod mig at udtale, at den første Eredebjel er ubelukkende bestemt til Afdelingspøvelser, og at den anden Eredebjel delvis har samme Bestemmelse. Ligeledes skal jeg bemærke, at, da den høitærede Minister i sin Begrundelse og i de Tal, han fremsætter, gaar ud fra Forudsætninger, som ere helt forskellige fra dem, jeg anser for rigtige, saa er det deraf en Følge, at vore Tal ere fuldkommen inkommensurable. Den høitærede Minister har saaledes med Hensyn til Marschernes Betydning for Afdelingerne, navnlig for Fodfolket, Anskuelse, der efter de Udtalelser, han saavel ved Lovforlagets Forelæggelse som idag har fremsat, ere saa væsentlig forskellige fra mine, at jeg meget godt kan forstaa, at han ikke henregner Marschdagene til Øvelsesdagene, medens Marschdagene efter min Opfattelse ere Øvelsesdage af den allerstørste Bigtighed. Naar vi derfor regne under forskellige Forudsætninger, er det naturligt, at vore Tal, 23 og 43, ikke kunne komme til at stemme og heller ikke kunne sammenlignes.

Krigsministeren (Kaufmann): Det Reglement for Leirpøvelserne, som det ærede Medlem (Thomsen) omtaler, er fra 1875 eller maasse fra en nyere Tid, og Leirpøvelserne have fundet Sted siden 1868 eller 69. Altsaa ligesaavel som den daværende Minister har kunnet give et Regle-